

Úvod > Veřejnost > Servis pro média > Autorské články, rozhovory

4. 3. 2019 | [Rusnok Jiří, guvernér](#)

Koruna Česku rozhodně neškodí

Vojtěch Wolf (Lidové noviny 4. 3. 2019 strana 12, rubrika Ekonomika)

Právě včera uplynulo sto let od okamžiku, kdy vláda první Československé republiky přikročila k měnové odluce. Kolkování rakousko-uherských bankovek začalo 3. března 1919 a skončilo o šest dní později – tak vznikla samostatná československá měna. O koruně při příležitosti jejích stých narozenin s LN hovořil guvernér České národní banky Jiří Rusnok.

* LN Co vás napadlo, když jste viděl fronty lidí, kteří čekali i v mrazech na speciální výroční dvacetikoruny s portréty Aloise Rašína, jeho nástupce Karla Engliše a prvního guvernéra Národní banky Československé Viléma Pospíšila před pobočkami ČNB? Podobné výjevy byly přitom k vidění i loni na podzim, kdy na nich byl například T. G. Masaryk...

Bylo to více věcí. Znovu jsem si uvědomil, že česká koruna je ve vědomí občanů skutečně symbolem naší státnosti a suverenity. Pak i to, že symboly a emoce hrají i v této „postmoderní“ době stále významnou roli. A již v říjnu minulého roku při první emisi s portréty zakladatelů státu, že jsme vlastně připravili nejúspěšnější akci k oslavě sta let naší státnosti, co se počtu zúčastněných týče.

* LN Nežijeme podle vás příliš minulostí, místo abychom se dívali víc dopředu?

Nemyslím si to. Povědomí o naší vlastní minulosti, o našich kořenech považuji za mimořádně důležité. To platí pro každou společnost. Již klasická moudrost nás přece učí, že kdo nezná vlastní dějiny, je odsouzen opakovat v budoucnu podobné chyby.

* LN Připomínáme si sto let československé koruny – jak velká je to pro naši zemi výhoda či nevýhoda mít svou vlastní měnu?

Měna je atribut moderního státu. Jistě existovaly a existují i nadnárodní či nadstátní měnové unie, kdy se stát rozhodne tuto část své suverenity předat na nadnárodní úroveň. Nám nejbližším příkladem je dnes eurozóna. To, že máme vlastní měnu, nám dává do rukou možnost vykonávat vlastní měnovou politiku. Pokud se staneme členy eurozóny, o tuto kompetenci přijdeme a budeme součástí rozhodovacího mechanismu tohoto uskupení. Bude to mimo jiné znamenat, že v případě jakýchkoliv šoků v ekonomice již nebudeme moci spoléhat na reakci vlastní měnové politiky, vykonávané především pohyby úrokových sazeb nebo i použitím kurzových nástrojů, a budeme muset být schopni pružněji reagovat jinými nástroji, například fiskální politikou či politikou mzdovou a trhu práce. Výhodou případné účasti v měnové unii by byla jistá úspora transakčních kurzových nákladů pro ekonomické subjekty.

* LN Nepřijde vám zvláštní, že Češi si pro svou novou republiku nechali rakousko-uherskou korunu, symbol monarchie, a Rakousko přešlo na šilink?

Nevím. Možná to něco vypovídá o jisté naší konzervativnosti, ale i o pragmatismu. Možná to ale byla jen historická náhoda. Stejně tak jsme dnes mohli platit měnou, která by nesla jiný název. Na názvu tady až tak nezáleží...

* LN Podíváme-li se zpětně na sto let existence koruny, kdy jí bylo nejlépe a kdy naopak nejhůř?

Měnu nelze oddělit od společnosti a jejího života čili její historie. Určitě jí bylo nejhůř v těch obdobích, kdy bylo zle i s naším státem a jeho existencí – zmínil bych jako příklady Protektorát Čechy a Morava nebo počátek komunistické totality a „měnovou reformu“ v roce 1953.

* LN Jak vidíte její budoucnost? Myslíte, že budeme například slavit i 110 let či 120 let koruny?

Bude-li se dařit české ekonomice, pak to bude dobré i s naší měnou. Ohledně otázky, zda a kdy se případně připojíme k eurozóně, si netroufnu v delším horizontu spekulovat. Půjde do značné míry o výlučně politické rozhodnutí.

* LN Nedávno mi jeden velký český podnikatel řekl, proč si držíme korunu, když „se chová jako skořápka za bouře na moři“? Skutečně nám vlastní měnová politika tolik pomáhá a potřebujeme ji?

Rozhodně nám v tuto chvíli nijak neškodí. Na to, že jsme poměrně malá ekonomika, patří naše měna k nejstabilnějším na světě. Podívejte se na výkyvy eura vůči dolaru v posledních deseti letech a porovnejte to s výkyvy koruny k euru. Realita je taková, že porovnáme-li průměrný kurz koruny a eura v letech 2018 a 2009, zjistíme, že koruna byla v roce 2018 v průměru silnější vůči euru o tři procenta, kdežto euro vůči dolaru bylo slabší o 15 procent.

* LN Když zpomaluje Německo, budeme přece zpomalovat i my, bez ohledu na to, zda máme korunu, či euro...

Je to logický předpoklad, jelikož jsme silně hospodářsky na Německo navázáni. Ale měna sama o sobě či měnová politika nemůže zajistit dlouhodobě prosperitu žádné země. To může jen dlouhodobě dobrá správa země, hlavně hospodářská politika.

* LN A jak pro změnu vidíte budoucnost eura? Bude za deset let ještě existovat? Co je největší hrozbou pro další existenci společné evropské měny?

Opět se nechci pouštět na tenký led futurologie. Rozhodně ovšem platí, že Evropská měnová unie je ve své konstrukci nedokončený projekt, který trpí závažnými systémovými nedostatky. Největší hrozbu dnes vidím v silně odlišném vnímání eurozóny a její filozofie v členských zemích na severu a na jihu tohoto uskupení.

* LN Po listopadu 1989 se mluvilo o tom, jak za pár let budeme dostávat „německé“ mzdy. Realita je i po třech dekádách jiná. Doženeme někdy úroveň mezd vyspělých zemí, nebo se musíme smířit s tím, že některé ekonomiky jsou prostě výkonnější?

Do značné míry bude záležet na nás samotných. Přes historické zaostávání, kulminující zejména v 70. a 80. letech minulého století, myslím, že máme slušné předpoklady, jak se v historicky krátké době velmi

přiblížit ekonomické úrovni vyspělejších členských zemí EU. Klíčem opět bude moudrá hospodářská a strukturální politika.

* LN Jaká jsou podle vás největší současná rizika ohrožující růst české ekonomiky?

V zahraničí jsou to zhoršující se podmínky pro další rozvoj mezinárodního obchodu a růst nacionalismu, který mimo jiné vede k nízké akceschopnosti EU. V tuzemsku platí stále totéž už aspoň 15 let: jsou třeba správné instituce, inovace a infrastruktura.

* LN Je podle vás italský dluh stále jedním z hlavních rizik pro eurozónu? Mohla by případná dluhová krize Itálie dopadnout i na české banky?

Italské předlužení a zejména neschopnost italské ekonomiky vystoupit z dlouholeté stagnace je významným rizikem pro celou EU, a tím i pro nás. Nicméně pro české banky v tom nevidím žádné významnější bezprostřední riziko. Expozice českých bank na italská aktiva je téměř nulová.